

2. Czy dyrektywę 2014/59/UE, a w szczególności jej art. 43 ust. 2 lit. b) oraz art. 37 ust. 6 należy interpretować w ten sposób, że środek odpowiadający instrumentowi umorzenia lub konwersji długu w rozumieniu art. 43 dyrektywy 2014/59/UE jest także wtedy objęty jej przedmiotowym zakresem stosowania, jeżeli środek ten – w konsekwencji stosowania przepisu krajowego państwa członkowskiego pochodzenia – jest stosowany w wypadku, w którym nie ma już realnego prawdopodobieństwa przywrócenia rentowności owej jednostki objętej likwidacją, która już po wejściu w życie dyrektywy 2014/59/UE w dniu 2 lipca 2014 r., ale przed upływem upływającego w dniu 31 grudnia 2014 r. terminu na dokonanie transpozycji dyrektywy 2014/59/UE do prawa krajowego, zbyła składniki swojego majątku, w oparciu o które byłoby możliwe dalsze prowadzenie działalności, a poza tym do instytucji pomostowej nie są przenoszone żadne usługi o znaczeniu systemowym, jak również nie są już zbywane lub przenoszone żadne inne części przedsiębiorstwa rzeczonyj instytucji, lecz instytucja ta wyłącznie zarządza aktywami, prawami i zobowiązaniami w celu uporządkowanego, czynnego i jak najlepszego spieniężenia poszczególnych aktywów, praw i spłacenia zobowiązań (likwidacja portfela inwestycyjnego)?
3. Czy art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych⁽³⁾ (zmienionej przez art. 117 dyrektywy 2014/59/UE) należy interpretować w ten sposób, że przyjęte przez krajowy organ administracji państwa członkowskiego pochodzenia jednostki objętej likwidacją umorzenie zobowiązań tejże jednostki – do których zastosowanie znajduje inne prawo krajowe – oraz obniżenie oprocentowania i odroczenie terminów płatności jest w pełni skuteczne bez potrzeby dochowywania jakichkolwiek dodatkowych formalności w państwie członkowskim, którego prawo znajduje zastosowanie do tych zobowiązań i w którym wierzyciel dotknięty tymi działaniami ma swoją siedzibę, czy też przywołany przepis wymaga by jednostka objęta likwidacją (spółka objęta likwidacją) była objęta podmiotowym zakresem stosowania dyrektywy 2014/59/UE (stosownie do pierwszego pytania prejudycjalnego), a przyjęty środek był objęty przedmiotowym zakresem stosowania dyrektywy 2014/59/UE?

Czy sformułowanie „jest w pełni skuteczne bez potrzeby dochowywania jakichkolwiek dodatkowych formalności” oznacza, że sąd państwa członkowskiego orzekający o uznaniu środka przyjętego na podstawie prawa państwa członkowskiego pochodzenia jednostki objętej likwidacją w ramach stosowania prawa znajdującego zastosowanie do zobowiązań nie posiada żadnych uprawnień w zakresie oceny zgodności wskazanego powyżej środka z dyrektywą 2014/59/UE?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012, Dz.U. L 173, s. 190.
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012, Dz.U. L 176, s. 1.
- ⁽³⁾ Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych, Dz.U. L 125, s. 15 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 6, t. 4, s. 15.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht
Düsseldorf (Niemcy) w dniu 15 lipca 2016 r. – DOCERAM GmbH/CeramTec GmbH**

(Sprawa C-395/16)

(2016/C 419/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: DOCERAM GmbH

Strona pozwana: CeramTec GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy cechy postaci produktu wynikają wyłącznie z jego funkcji technicznej w rozumieniu art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych⁽¹⁾, co powoduje wyłączenie spod ochrony, także wtedy, gdy postać nie ma żadnego znaczenia dla projektu produktu, a jedynym czynnikiem decydującym o projekcie jest (techniczna) funkcjonalność?
2. W wypadku udzielenia przez Trybunał odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Z jakiego punktu widzenia należy oceniać, czy poszczególne cechy postaci produktu zostały wybrane tylko ze względu na funkcjonalność. Czy „obiektywny obserwator” jest decydujący i jeżeli tak, to jak należy go zdefiniować?

⁽¹⁾ Dz.U. L 3, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgerichts (Niemcy) w dniu 27 lipca 2016 r. – Vera Egenberger/Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

(Sprawa C-414/16)

(2016/C 419/36)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Vera Egenberger

Strona pozwana: Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 2 dyrektywy 2000/78/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pracodawca taki jak pozwana w niniejszej sprawie, względnie kościół w odniesieniu do niego, może wiążąco ustalać we własnym zakresie, czy określona religia kandydata stanowi, ze względu na charakter działalności lub kontekst, w którym jest ona prowadzona, podstawowy, zgodny z prawem i uzasadniony wymóg zawodowy, uwzględniający jego etykę?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

Czy w sporze takim jak w niniejszej sprawie należy odstąpić od stosowania przepisu prawa krajowego – takiego jak w tym przypadku § 9 ust. 1 alternatywa 1 AGG [Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz (ogólnej ustawy o równym traktowaniu)] – zgodnie z którym odmienne traktowanie ze względu na religię w przypadku zatrudnienia przez wspólnoty religijne i związane z nimi instytucje jest również dopuszczalne, gdy określona religia jest uzasadnionym wymogiem zawodowym przy uwzględnieniu poczucia tożsamości danej wspólnoty religijnej w świetle jej prawa do samostanowienia?